

عنوان مقاله:

مقایسه مفهوم عرفانی عشق در اندیشه های سپهری و عارفان مسلمان

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 10، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مهدی عرب جعفری محمدآبادی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

سپهری از شاعران بنام معاصر است. درباره شعر و اندیشه های عرفانی او دیدگاه های فراوانی مطرح شده است. برخی میانی شعر او را برگرفته از عرفان ایرانی اسلامی و یا عرفان هندی و شرقی دانسته اند و البته برخی نیز شعر او را تهی از عرفان می دانند. تاکنون پژوهشی به مقایسه کاربرد مفاهیم و اصطلاحات عرفانی در شعر سپهری و گفتار عارفان مسلمان نپرداخته است. گزینش واژگان، مدخلی بر طرز تفکر شاعران است؛ به همین سبب پژوهنده یکی از راه های شناخت عرفان سپهری را گزینش اصطلاحات و مفاهیم عرفانی در سروده های او می داند. این مقاله برای روشن شدن چیستی و چگونگی عرفان سپهری، مفهوم عرفانی عشق را از میان مفاهیم و اصطلاحات فراوان نهفته در شعر او برگزیده است و می‌کوشد این مفهوم را در مقایسه با کاربرد آن نزد عارفان مسلمان بررسی کند. با بررسی ویژگی های عشق در سروده های سپهری و سخنان عارفان مسلمان می توان دریافت عرفان سپهری به عرفان شرقی بسیار نزدیکتر از عرفان ایرانی اسلامی است؛ اما تفاوت هایی نیز با دیدگاه شرقی دارد که نشان می دهد سپهری رگه هایی کمرنگ از عرفان ایرانی اسلامی را با عرفان شرقی آمیخته است؛ به بیان دیگر، او عرفان خود را دارد و عرفانش با عرفان مکتب های دیگر متفاوت است.

کلمات کلیدی:

سپهری، عارفان مسلمان، عرفان، عشق، مفاهیم عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208567>

